

Die I. Solemnium Precum, (30. Junij.)

Parasc. 1. Theff. 5. v. 16. 17. 18. Expl. & add. Admonitio ex

Parasc. CONC. I. Anni sup.

Textus, Esa. 25. v. 1.

EXord. Exod. 15. v. 2. Dicatur breviter, cur Moses talia Epitheta Deo tribuerit, & appl. ad Textum Præsentem, in quo notetur.

I. Textus Explicatio, II. Applicatio.

I. Ubi (a) *Quis?* scilicet hæc locutus est? Resp. Verba hujus versiculi tribuenda sunt fidelibus in Regno Christi, qui *Cap. 24. v. ultim.* Dicuntur *Seniores*. Talis enim interponenda videtur, inter hæc duo capita, transitio, qualis expressè posita est, *v. 9. & dicit in die illa*, scilicet: omnis fidelis; loquitur autem *Vers. ult. superioris Capituli*, de splendore Regni Christi, (cùm in hoc tùm in futuro seculo) qui tantus erit, ut, Sol & Luna, ad illum quasi erubescant, *Conf. 2. Cor. 3, v. 8. seqq. & Apoc. 21. v. 23.* Ubi Dominus Zebaoth, h.e. Messias regnabit in monte Zion & Jerusalem, quæ civitas etiam Cœlestem adumbravit Jerusolymam, *Apoc. 21. v. 2. & vers. 1. hujus Capituli*, exprimit spirituale gaudium illorum, qui hujus splendoris in regno Christi participes futuri essent: quod gaudium, cum in Spiritu præviderit Propheta, ideo illud, nomine fidelium, insigni hac *δοξολογία* depingit.

(β) *Cui?* scilicet locuti sunt fideles, vel ad quem directæ est hæc *δοξολογία*; Resp. ad Dominum, qui h. l. dicitur JHOVAH, quod est Nomen magnum, Nomen benedictum, Nomen gloriosum, Nomen solius Dei, Patris, Filii & Spiritus Sancti, *Conf. Exod. 3. v. 14. Apoc. 1. v. 4.*

(γ) *Quid?* nimirum Jehovahæ tribuant? Resp. *Laudes*, (1) Collocantes in eo omnem fiduciam dicendo, *Deus meus Tu*, h. e. Creator, *Job. 14. v. 15.* Redemptor, *Esa. 54. v. 5. Luc. 1. v. 47.* Sanctificator, *Ezech. 36. v. 25. & 37. v. 28.* Protector, *Esa. 41. v. 10.* à quo omne donum bonum, *Jac. 1. v. 17. &c.* (2) Deum exaltantes; *exaltabo Te*, h. e. gloriam tuam illustrabo, celebrabo & glorificabo, *Psal. 30. v. 13. & 57. v. 9.*

(3) *Nomini ejus cōfidentes; Confitebor Nomini tuo.* Intelligitur autem per *Nomen Dei*, (a) ipse Deus, *Psal. 9. v. 3.* (b) quicquid nobis de essentia & voluntate Dei patefactum est, *Aët. 9. v. 15.* (c) mandatum Dei, *Jer. 14. v. 14.* (d) Dei majestas, *Psal. 8. v. 1.* (e) cultus Dei, *1. Sam. 17. v. 45.* (f) Divinum auxilium, *Psal. 20. v. 8.* (NB. Epitheta Dei, quod Deus dicatur bonus, omniscius, omnipotens, omnipræsens, verax, &c. in Dei cognitionem nos quodammodo deducunt) Hæc omnia se extollere, hic fidelium nomine promittit Propheta.

(d) *Cur? Quia (1) Fecisti mirabilia.* Notandum autem quod *mirabilia latius pateant quam miracula: illa* enim dicuntur, quæcunque rationis humanæ captum excedunt, sic mirabilis est Dei sapientia, potentia, mundi gubernatio, conservatio; Hæc verò quæ communem naturæ cursum excedunt, quæ quidem hic in genere indigitari possunt; sed præcipuè intenditur illud *mirabile*, quod Deus deleturus esset Synagogam Judaicam, cum regibus gentilibus verbi, sui hostibus, ut patet *ex v. 21. Cap. præced.* (ubi per *Exercitum Celsitudinis*, intelligitur populus Judaicus, *Conf. Matt. 11. v. 23.* & per *Reges terræ*, Reges gentium, Ecclesiæ hostes, quales Babylonii, *Conf. v. 2. hujus Capituli. Cum Apoc. 14. v. 8. & 18. v. 2.*) Observandum autem quod *vers. 2. & 5. hujus Cap.* loquantur de delendis incredulis, *sed vers. 3. 4. 6. & seqq.* de illuminandis & ad Ecclesiam Dei recipiendis.

(2) *Quia Consilia tua à longè Fides & Veritas,* h. e. Promissiones tuæ, quibus patefecisti nobis æterna tua consilia, de hostium nostrorum deletione, & nostrâ protectione fideles sunt & constantes, *add. ex Nebem. 9. v. 8. Esa. 37. v. 33. 37. Luc. 1. v. 68. & seqq. &c.*

II. *Applic. 1.* Ex (α) More fidelium in regno Christi, quorum nomine Propheta laudes Dei decantat simus semper prompti in laudes Dei, præcipuè hisce diebus, qui præcibus & laudibus destinati sunt.

2. Ex (β) Jehovah est semper & ubique præsens. Ergo eum alloquamur, ad eum suspiremus, ei supplicemus. Adde dicta & exemplâ.

3. Ex (γ) Et quidem (1) nunquam dimoveamur ab ea fiducia qua dicimus Deus meus es tu; imò re ipsa in omni angustia ostendimus nos in eum omnem fiduciam collocasse.

4. Ex (2) & (3) & nos Deum exaltabimus, nomini ejus confidentes. did. dictis tam citatis quam aliis & exemplis.

5. Ex (δ) Et quidem (1) Considerantes mirabilia Dei & nos excitabimur ad agnoscendam ejus omnipotentiam, paternam curam &c. appl. ad varia & did.

6. Ex (2) Promissiones divinæ nos semper erigant. NB. quot ealamitates? contra quamvis habemus promissiones, exempla comprobantia, non tantum pristina sed & moderna, did. & adde ubique dicta & exempla.

CONCIO II.

Parasc. Psal. 144. v. ult. Expl: & appl. ad text.

Textus, Deut. 33. v. 26. 27. 28. 29.

Exord. Idem, quod sup. anno die 1. Conc. 2. ad text. 2. Tim. 3. v. 1.

seqq. in Textu Not. I. Explicat. II. Applicat.

1. Continentur hisce verbis prælectis Conclusio Benedictionis, quâ Moses jam morti vicinus, omnibus tribubus Israël benedixit, *leg. v. 1. 2. 3. 4. Sc. in quâ*

(a) *Deum à potentiâ & benevolentiâ laudat, v. 26. non est sicut Deus fortissimi, (in Hebr. rectissimi, vel in fide fortissimi, Jacobi scil. Gen. 32. v. 26. cujus posteri sunt omnes Israëlita) Ascendens caelos, (juxta text. Hebr. Equitans caelos, quâ equitatione innuitur tam gloriosa Dei operatio, quæ in caelis exeritur in tempestatibus, & aliâs, Psal. 68. v. 34. quam celeritas in exequendis judiciis, Psal. 18. v. 11. Esa. 19. v. 1.) in auxilium tui, i. e. ut sit tibi auxilio, han wari tijn hiely/Exod. 14. v. 30. 2. Sam. 8. v. 6. 14. Et in magnificentia sua nubes superiores, scil. equitans, hans Hårligheet år i Skynn/ inclarescit autem hæc Dei magnificentia potissimum in iride Gen. 9. v. 14. in grandine, Ex. 9. v. 23. in imbre & fulgore, Job. 8. v. 25. in tonitru, 1. Sam. 7. v. 10. Sc.*

(ß) *Dei protectionem Israelitis in occupandâ terrâ Canaeanorum exoptat, v. 27. Habitaculum Dei æternum Thet år Gud; Bönning aff Begynnelsen/ (Hebr. text. tugurium Deus æternitatis, h. e. Deus æternus erit populo Israëlito protectio, vel proteget populum suum velut tugurium defendit habitatores suos ab injuriâ Cæli, ex quo tugurio vigil prospiciens vineam, vel agrum à prædatoribus defendit) & Brachia æternitatis (æterna vel sempiterna) subter och hans Armar åro hår neder ewinnerliga/ h. e. Brachia Dei infatigabilia sustentant populum Israel, Con. Esa. 59. v. 16. Luc. 1. v. 51. Sicut enim infantes tui sunt in sinu materno, & pulli sub alis gallinæ, 1. Reg. 17. v. 19. Matth. 23. v. 37. Ita Populus Dei sub Brachiis altissimi, Exod. 6. v. 6. Judit. 9. v. 11. Et ejiciet à facie tuâ inimicum nimirum Canaeanos, & dicet disperde. (in Hebr. text.) dele & extirpa. Jos. 11. v. 21. 22. 23.*

U. 28. Et habitabit Israël confidenter solus, fons Jacob, in terrâ frumenti & vini, & cali stillabunt rorem. h. e. Populus Israëliticus, qui est q: rivus deductus à Jacob, qui fuit fons, confidenter, tutò, & sine omni metu, solus & non permixtus aliis gentibus habitabit & feliciter aget in terrâ frumenti & vini feracissima, *Leg. Psal. 65. v. 10. seqq. & add. Promissiones infinitas de terrâ Canaan possidendâ.*

(γ) Felicitatem illorum depradicat, victoriam promittens, v. 29. *beatus es Israël*, scil. ob prædictas prærogativas, & singularia Dei beneficia, vers. sup. *Quis* (in omni mundi angulo) *scut tu popule*, (quoad beneficia Corporalia & Spiritualia à Deo præstita *Conf. Psal. 147. v. 12. 13. 19. 20.* hinc additur) *qui salvari per Jeboram, scutum auxilii tui, & gladium Excellentie tuae.* per gladium paratur gloria & pax. *Conf. Psal. 18. v. 2. 3. & Jer. 33. v. 16. humiliabuntur* (in Hebr. *mentientur*, quia qui humiliantur & subjiciuntur, præ metu multa mentiuntur, *Conf. Psal. 18. v. 45. & 66. v. 3.* ubi eadem vox *mentiendi* occurrit) *inimici tui, & tu supra excelsa eorum calcabis.* h. e. omnes qui ode- rant te, quicumque fuerint, subjicientur tibi, urbes eorum munitas & propugnacula vinctes & occupabis, *leg. liber Josue à Cap. 6. ad 14.* Hæc Felicitas populi Israëlitici temporalis præfiguravit etiam felicitatem spirituales, de qua supra, ex Psal. 147.

II. *Applic.* Facile à Dn. Concionatoribus diduci potest, præcipue ex v. 26. excitandi auditores ad extollendam Dei potentiam cui nullus Deorum similis, qui solus altissimus super omnem terram *Psal. 83. 19.* qui in cælis habitat &c. *Item* ad celebrandam magnificentiam ejus in nubibus & tempestatibus sese ostendentem; exorandam ejus bonitatem, ut ita velit nubes dirigere, ut etiamnum pluviam terris demittant fecundam & utilem. *did.*

Ex v. 27. Consolationem habemus quod Dei tugurium inter nos, ubi nobis benedicit *Exod. 20. 24.* Custodit & defendit. *Vide Psal. 46. did.*

Ex v. 28. Gratię Deo agendę pro pace & tranquillitate, pro sustentatione, frumento &c.

Ex v. 29. Agnoscenda Dei bonitas, à quâ redundant ad nos beneficia corporalia & spiritualia, salus, victoria &c. Quis ergo sicut nos h. t. quorum Deus in Cælis habitat &c. cujus magnificentia in nubibus &c. beatus ergo populus &c. *Pf. 144. ult.*

Die II. solemn. prec. (28. Julii)

Parasc. Syr. 1. v. 34. & seqq. leg. Expl. appl.

Textus Osee 7. v. 14. 15. 16.

Exord. 2. Macch. 9. v. 24. seqq. Expl. de Hypocrisis cavenda,
& appl. ad Text. in quo 1. Text. expl. 2. Appl. Not.

1. Quo tempore vixerit hic Propheta, patet ex Cap. 1. v. 1. que autem rerum facies tunc temporis fuerit in regno Juda & Israël, legatur 2. Reg. 14. & seqq. Capitibus. Quanam peccata taxaverit hic Propheta, videre est ex Cap. antecedentibus; in hoc v. Cap. hæcce corripit, scil. Peccatorum multitudinem, v. 1. Securitatem, v. 2. Idololatriam, v. 3. Adulteria, v. 4. Ebrietatem, v. 5. Libidinem sacrificandi idolis, v. 6. Inobedientiam, v. 7. Communionem cum gentibus & Impoenitentiam, v. 8. Hinc pœnas & supplicia denunciât à v. 9. & seqq. Causa verò horum suppliciorum, præter eas, quæ ab initio enumerantur, duæ in hoc textu assignantur & texantur, nimirum.

(a) Pietatis simulatio: v. 14. neque clamârunt ad me in Corde suo, h. e. ex animo, ejulaverunt, vel ululaverunt more brutorum, in cubilibus suis, h. e. privatim in lectis suis. potest etiam h. l. per cubile vel lectum intelligi locus idololatriæ destinatus, sicut Esa. 57. v. 7. 8. propter frumentum & mustum congregant sese. h. e. in precibus illorum (vel potiùs ejulantibus eorum) ipsis potissimum cure est, quomodo Deo commendent frumentum & mustum; unde commensari possunt: præcipuè annonæ Caritatem deprecantes, aliaque externa mala. De causâ autem omnium malorum, nimirum Peccatis, quomodo illa evitentur, non sunt solliciti. Recesserunt à me, (juxta Hebr. text. rebellant contum me) h. e. Flocci faciunt omnes admonitiones, &c. Esa. 31. v. 6. Jer. 3. v. 12. 13. 14.

(β) In Deum beneficium ingratitude, v. 15. 16. erudivi eos. Hunc populum Israëliticum quomodo Deus erudiverit, ostendendo se esse ipsius Deum, & sibi hunc pop. tanquam peculiare peculium elegisse, præter Psal. 95. v. 7. Manifestum est ex infinitis miraculis, paternâ curâ, divinâ providentiâ, promissionibus innumeris, variis apparitionibus, &c. add. dicta, & exempla. roboravi eos. ((In Hebr. roboravi brachia eorum, h. e. adauxi vim & robur eorum, ea enim est signif. vocab. Brachii, 1. Sam. 2. v. 31. Job. 22. v. 9.)) & tamen contra me cogitaverunt malum. h. e. per omnia mihi inobedientes & mandatis

meis, *Deut. 32. v. 15.* inobedientes prophetis meis, *Jer. 11. v. 3-8. & 18. v. 18.*

V. 16. Revertuntur non ad excelsum, h. e. Deum, qui verè excelsus est, *Psal. 95. v. 3.* sed ad Idola, sicut Jehu, *2. Reg. 10. v. 28. 29. 31.* hinc benè vertitur, *the omnivende sigh icke rätelligal sunt tanquam arcus dolosus*: arcus enim ubi intenditur vel ad dextram vel ad sinistram, tum non rectè collimat; sic illi recedentes à mandatis divinis, *did.* ex hoc proph. & cæteris. *Item*, arcus tensus, sapè remittit, & scopum non attingit, sic impii, qui in bono verè ramissi sunt: de quibus *Psal. 78. v. 57. &c.*

II. *Appl. 1. Ex (a)* Fugienda hypocrisis, non labiis tantum Deum invocemus, sed ex corde tendant suspiria & oratio ad Deum. *Seria E.* res erit nobis cultus divinus, orandus Deus ardentè, sapientè, humiliter, confidentè, perseveranter *did.* & adde exempla tam devote Deum invocantium quam hypocritarum & horum pœnas. *Syrac. 1. 38. Prov. 1. 24. Matth. 7. 21.*

2. *Ex (β)* Fugienda ingratitude, Deploranda hoc seculo hominum perversitas, tot namque beneficiis à Deo cumulamur, & tamen de gratitudine sive verbis sive opere declaranda nihil quicquam sumus solliciti, quin potius plurimi cogitant malum contra illum, *did.*

3. *Ex v. 16.* Non simus tanquam arcus dolosus, sed seriò ad Deum convertamur. Vera agenda pœnitentia, non hypocritica. Nec differatur usque senectutem, vel mortis horam &c.

4. *Ex eodem* convertamur nos ad Deum, qui excelsus est, non ad idola, non ad superstitiones, non ad pythonissas Exemplo Saulis. *7. Sam. 28. 7. 1. Cor. 11. 13.*

5. Pœnè hypocriseos, inobedientiæ & ingritudinis præter cæteras sunt gladius hostium, devastationes regionum, subversiones, urbium, captivitas. &c.

CONCIO II.

Parasc. Mich. 6. v. 8. Expl. & Appl. ad text.

Textus, Zeph. 2. v. 1. 2. 3.

Exord. Jer. 18. v. 7. 8. expl. & appl. ad textum, in quo

Not. I. Textus Expl. & II. ejusdem Appl.

1. Vixit Propheta Zephaniae tempore Jeremiæ, paulo ante captivitatem. Prædixit autem urbis Hierusolymæ & totius Regni Jud.

exci-

excidium, propter atrociam peccata, *Cap. 1.* In hoc v. textu ex *Cap. 2.* svadet respiscenciam, *sc. v. 1. 2. 3.* jam prelectis: *in seqq. vers.* subjungit in levamen tristium vaticinium contra Philisteos, Moabitas & Ammonitas, contra Aethiopes & Assyrios, & *Cap. 3.* redit ad Judaeos increpans eorum obstinaciam, *à v. 1.* addens postea *à v. 2.* promissiones Evangelicas.

Hiscæ autem verbis (α) Revocat à viâ pravâ omnes peccatores supinos & tumidos, *v. 1. Convenite, Congregamini.* text. Hebr. Emphaticus est, & vertitur: *scrutamini vos ipsos, & scrutamini, vel excutite vos ipsos, iterumque excutite,* sensus est: *Excutite vos, inquirete prius privatim in vos ipsos, vestrosque mores pravos, sic etiam monet Apostolus 1. Cor. 11. v. 31. Iterumque excutite* h. e. etiam in alios inquirete, ut tantò melius alter alterum de suis delictis commonefacere, & ad frugem revocare possit. Proinde in loco publico convenite, & gratiam Dei, peccatorumque remissionem unanimi voce & conjunctis suspiriis implorate, prout habent versiones reliquæ: *församblen eder och fömmer här. Gens non amabilis,* h. e. quæ propter atrociam peccata & continuatam impœnitentiã à Deo averfa, amari non potes, priusquam verã pœnitentiã juxta Prophetarum monita ad Deum converteris: *did. ex Esa. 1. v. 16. Jer. 3. v. 22. Et.*

(β) Addit causam hujus revocationis, *v. 2. antequam decretum pariat diem,* in quo eritis *ut gluma quæ transit,* q. d. parate vos in occursum Domini, *cum non dum parit,* seu in lucem edit *Decretum* sive statutum, quod pœnis veluti prægnaus Deus fecit, easque jam parturit. Ut enim partus habet tempus maturefcendi legitimum, ac naturæ legibus definitum; Ita Deus, etsi certò punire jam decrevit, sententiam tulit & statutum mente concepit; aliquandiu tamen sententiam differt, ut det locum pœnitentie, quam si prorsus renuant impij, jam maturefcit iniquitas apud homines & pœna apud Deum, *Conf. Gen. 15. v. 16. Jer. 18. v. 7. 8.* Occurrite ergo venienti Deo, ne vos ut *glumam transire* faciat, & vos à puro tritico, h. e. verè piis removeat, imò ipse *Dies,* dies sc. iræ est propinquus, & ut palea à vento fertur rapidissimè, sic ille adhuc celerius irruit, *leg. cap. 1. v. 14. 15.* Cum quibus sequentia hujus versiculi secundi verba conferantur, & melius patebit eorum sensus. *Ecce ego (proximam omnium signant)*

(γ) Adhortatur peccatores humiles & timidos, ut & illi plane ad frugem redeant actâ sc. seriã pœnitentiã, *v. 3. Querite Jerboam*

*honoram omnes humiles terræ: est autem querere Jehovah, (1) Deum consulere, Exod. 18. v. 15. 2. Reg. 22. v. 13. (2) Deum studiose colere, 2. Chron. 14. v. 4. & 26. v. 5. (3) Opem divinam implorare, 2. Chron. 20. v. 4. seqq. Esa. 55. v. 6. omnes quidem significationes huc quadrant, sed præcipuè duæ posteriores; Per humiles hic non propriè intelliguntur (1) abjecti & infimæ sortis homines, Conf. Luc. 1. v. 48. Phil. 2. v. 8. neque (2) humiliati & alterius potestatem agnoscetes, Jud. 3. v. 30. sed (3) & præcipuè contriti corde & remissionem peccatorum sollicitè petentes, 1. Reg. 21. v. 29. 2. Chron. 12. v. 6. 7. Humiles Terræ, h. e. quotquot estis in hac terrâ, nimirum Judeâ, mox à Chaldæis occupandâ. *Qui iudicium ejus (Dei sc.) operati estis.* h. e. qui præcepta ejus diligitis, (ut habent versiones ferè omnes.) qui neminem læditis, & suum cuique tribuitis: *Querite justitiam,* h. e. perfectam illam per Messiam in promissionibus divinis factam, eandemque vitâ vestrâ inculpatâ omnibus notam facite. *Querite humilitatem,* quæ Deo grata, Gen. 18. v. 27. Jud. 6. v. 15. Judith. 4. v. 7. quæque sævitiam mitigat, Gen. 33. v. 3. & 50. v. 17. 18. 19. *Ut abscondamini in Die furoris Domini.* h. e. ut sentiatis mitigationem pœnarum, vel forti animo summâque cum patientiâ eâdem tolerare possitis, & in consolationem horum contritorum, subjungit vaticinium contra vicinas gentes, a v. 4. ad finem Capituli.*

II. Applic. Quæ hic difficilis non est, Ex v. 1. namque necessariam habemus admonitionem, ut quisque quam diligentissime excutiat vitam suam, commonefaciant omnes se invicem ut ad frugem revertantur, non sint ex eorum numero quos David describit *Psal. 36. 1. leg.* Hoc unice agant ne sint gens non amabilis. *did.*

Ex v. 2. Adhortatio suboritur valde necessaria, quomodo seria poenitentiam antevertamus iram Dei & atrocissimas pœnas in peccati perseverantibus infligendas. Ne ergo maturefcere sinamus peccata &c. *did.*

Ex. v. 3. Quomodo furorem iræ Domini evitare possumus, nempe quæramus in tempore Deum, operemur iudicium ejus, quæramus justitiam & humilitatem, *did.* singula &c.

Die III. Solemn. Prec. (25. Aug.)

CONCIO I.

Parasc. Esa. 38. v. 27. Explic. & Appl.

Textus, Psal. 42. Totus.

Exord. Matth. 26. v. 35. 70. 72. Conf. Psal. 30. v. 7. 8. & appl. ad text. in quo, quia prolixior, perbrevis notetur ejus I. Explicatio, II. Applicatio.

1. David in exilio oberrans propter persecutionem Saulis, conqueritur de animi sui dolore, de insultationibus inimicorum, de exilii ac ærumnarum gravitate, immiscens hisce querimoniis consolationes pro affectuum varietate, quam pii experiuntur ex ærumnarum consideratione & Spiritus Sancti gubernatione. Occurrit autem hic observand.

(α) Titulus, qui ostendit hunc Psalmum à Davide traditum esse Filiis Korachi (quorum magister in Choro symphonico fuit Heman, 1. Chron. 7. v. 33. & 26. v. 4. 5.) ut decantaretur.

(β) Querela, (1) de dolore animi & prohibitione introeundi in sacrum tabernaculum, quæ hîc illustratur à simili: à cervo sitiente, & aquas avidissimè desiderante, cum scil. eum persequitur venator, v. 2. 3. conf. Psal. 63. v. 2. 3.

(2) De lachrymis, de exprobrationibus ac insultationibus inimicorum, v. 4. De lachrymis Conf. Job. 3. v. 24. Psal. 80. v. 6. & 102. v. 10. De fannis inimicorum, Psal. 3. v. 1. 2. add. 2. Sam. 16. v. 7. 8.

(3) De mutatione status pristini felicitatis in modernum infelicem, v. 5. Conf. Psal. 84. v. 2. 3. & 96. v. 6. 7. 8. 9. add. Exod. 23. v. 14. seqq. Deut. 16. * de tribus festis.

(γ) Cohortatio animæ ad tristitiam fugandam, & fiduciam in Deum collocandam: & quidem eleganti apostrophe. v. 6. conf. Psal. 27. v. ult. Ex verbo autem Dei consolationes haurimus præsentissimas, adeo ut ipsam Dei faciem sæpè videamur videre. conf. Psal. 4. v. 7. & 31. v. 17. & 67. v. 2. & 119. v. 135.

(δ) Repetitio querimoniæ de animæ dolore: (1) ex recordatione Dei, cultusque divini, v. 7. conf. Psal. 27. v. 4. exaggerat autem

218
autem exilii sui molestias à timore, quo percussus à montibus ad
fluvios discurrere cogebatur, (vel sibi imaginabatur.)

(2) Ex magnitudine & gravitate ærumnarum, quas fluctus &
inundationes appellat. v. 8. *Conf. Psal. 107. v. 23. seqq.*

(ε) Spes immota in Deum ejusque promissiones v. 9. *Conf.
Psal. 13. v. 6.* Hanc excipit devota oratio, quæ Deo & suam in
eum fiduciam, & calamitatum gravitatem proponit, v. 10. & 11.
Conf. Psal. 18. v. 2. & 13. v. 3.

(ζ) Redit ad cohortationem animæ; v. 12. *de quâ, vid.
sup. v. 6.*

II. *Applic.* 1. Ex (β) Prohibitio intereundi templum Domi-
mini summa infelicitas est, maximique omnino causa doloris.

2. Ex eod. variè piorum sunt tribulationes & miserie, affli-
ctiones, tentationes, adeo sæpe planè à Deo rejecti videantur.

3. Ex (γ) Fiduciam semper in Deum collocemus in omni-
bus miseriis & angoribus animi, v. 3. 6. 9-10, 12. *did.*

4. Ex (ε) Spes immota in Deum cum oratione devota sem-
per sit conjuncta, v. 7. & 10.

5. Ex (ζ) Summa beatitudo videre faciem Dei. v. 3. & 12.

CONCIO II.

Parasc. Psal. 18. v. 7. did. & appl.

Textus, Psal. 72. v. 1. 2. 3. 4. 5.

Exord. 1. *Tim. 2. v. 1. 2. expl. & appl. ad Textum*, in quo
Not. ejus I. *Explicatio*, II. *Applicatio*.

1. Continet hîc Psalmus 72. Prophetiam de Regno Christi, cujus
typus fuit Regnum Salomonis: primò ergo videndum quomodo
Psalms conveniat Salomoni; Deinde quomodo applicari possit,
ad Christum. In verbis autem prælectis, occurrit Notand.

(α) Titulus, qui continetur hac voce Salomo, vel Salomonis
quasi memoriale Salomonis. Quippe David, jam morti vicinus,
filium Salomonem successorem constituit, & in Regem ungi iussit.
1. *Reg. 1. v. 39. 1. Chron. 29. v. 22.* & hunc Psalmum quasi memoriale filio
suo reliquit, quo non tantum ei novum honorem regium gratula-
tur, sed etiam hortatur ut eum frequenter meditaretur, ut memoria
futuri

futuri Messia, cujus typum ipse gerebat, nunquam ex ipsius animo elaberetur.

(β) Pro Rege precatio. *v. 1. Deus judicium tuum Regi da, & justitiam filio Regis:* per *judicia*, sicut & per *justitiam*, innuitur h.l. regia autoritas & peritia judicandi ac gubernandi secundum precepta, leges & statuta Dei, quæ & ipsa *judicia* dicuntur, ut ex *Psal. 119. passim videre est*. De adventu Messia applicari potest hæc precatio hoc modo: Fac ô Deus manifestari mundi Messiam, *1. Tim. 3. v. 16. Constetur eum Regem in Monte Zion, Psal. 2. v. 6. Committe ipsi omne iudicium, Job. 5. v. 22. 27. add. Jer. 23. v. 5. 6. Dan. 7. v. 14.*

(γ) Ejus administratio. *v. 2. Judicabit populum in justitia, & pauperes tuos in iudicio.* Virtus enim verè regia est *Justitia, Prov. v. 4. Justitia & pietas fortes sunt Principis arces:* Justus erit Rex omni populo, in specie autem erga pauperes, qui hic nominantur, & regio subsidio & protectione maximè indigent. Ad Christum ubi hæc applicantur, tum addi possunt præclara dicta, ex *Esa. 11. v. 4. Jer. 23. v. 5. & 33. v. 15.*

(δ) Pacis propugnatio, *v. 3. ferent montes pacem populo, & colles in justitiâ.* Montes ac Colles ut plurimum steriles sunt, quod autem hic pacem ferre dicantur, eo ipso notatur pacis copia; quod scilicet pax per omnes terræ partes diffundatur, *in justitia* dicitur pax adferenda, quia nulla vera pax est, quæ justitiam non habet comitem. Salomon autem quàm pacificus fuerit, & quomodo alma pax ejus tempore viguerit, claret ex *1. Reg. Cap. 2. & seqq.* Ad Christum appl. verè enim Montes & Colles fructus suos nimirum *pacem, in justitia* tulerunt, quomodo Evangelium omni creaturæ, etiam gentibus prædicatum, fructum ubique protulit, de quo gloriarus est Apostolus, *Rom. 15. v. 19. Col. 1. v. 6. &c.*

(ε) Oppressorum elevatio, & malorum depressio, *v. 4. Judicabit pauperes populi.* pii enim & cordati Regis est, bonos fovere & malos punire. *Parcere subjectis & debellare superbis;* Exemplo nobis est Salomon, quod docet tota ejus historia. Christus autem quomodo tristes est consolatus, monstrant vaticinia Prophetarum, & comprobatur tota historia Evangelica.

220 (?) Regis veneratio, v. 5. *Timebunt te cum Sole & Luna, &c.* Hæc quomodo applicanda Salomoni, tum etiam ipsi Christo, consulatur iridem Historia Salomonis & monumenta Evangelistarum.

II. Appl. 1. Ex (α) Quemadmodum David hic regium honorem Salomoni lætabundus gratulatur, ita nostrum est agnoscere hoc maximum Dei beneficium, quod pium magistratum nobis clementer concesserit. did. Et adde exempla cum primis Salomonis 1. Reg. 4. seqq. David. 2. Sam. 24. 17. Josaphat. 2. Cbr. 6. 7. Et contraria utpote Pharaonis Ex. 5. 6. & aliorum &c.

2. Ex (β) De officio nostro erga magistratum admonemur. did. & confer. Conc. 2. die 2. Rogat. Anno 1669.

3. Ex (γ) Et nos supplices Deum orabimus, ut justitia in nostro regno vigeat una cum pietate. *Psal. 85. 11. seq.* did.

4. Ey (δ) Et seq. admonemur de regno Christi, de ejus administratione, de justitiâ quæ in illâ viget, de consolatione pauperum; & denique de ejus duratione. did.

F I N I S.

